

Els resultats de l'Enquesta de Població Activa (EPA) del segon trimestre de 2020 deixen veure la greu fallida de la temporada turística

CCOO alerta de l'efecte devastador de la crisi sanitària originada per la COVID-19 en el mercat de treball, i reclama mesures urgents per ampliar la protecció social i iniciar la reactivació econòmica

Les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA) confirmen un escenari de forta davallada. La situació del turisme, amb una temporada previsiblement molt fluixa, no fa si no reforçar les previsions que situen la pèrdua del PIB català en un 8,8% i prediuen un increment de l'atur fins al 18% amb una pèrdua de llocs de treball de més del 7%. Ens situem doncs davant una forta pèrdua de llocs de treball quan encara queden moltes empreses en situació d'ERTO i el mercat de treball no dona senyals de recuperació. En aquest sentit, calen mesures urgents per estendre la protecció social i facilitar una reactivació econòmica que requereix de recursos i inversions. El consens assolit en el marc de l'Acord Nacional de Bases per a la Reactivació Econòmica amb Protecció Social és un important pas endavant per garantir la recuperació del teixit productiu i l'ampliació de la protecció social, però reclama urgentment del dinamisme i de la voluntat política adients.

ATUR CATALUNYA/ESPANYA

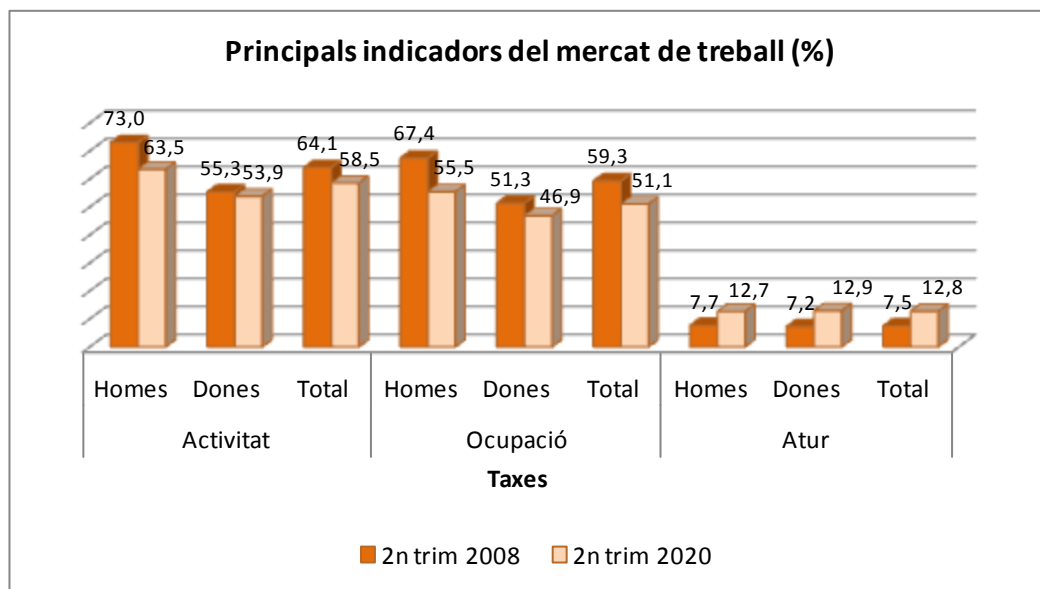
Els resultats de l'Enquesta de Població Activa (EPA) pel segon trimestre de 2020 indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya ha augmentat en un 14,9% respecte el trimestre anterior, és a dir, hi ha 61.300 aturats i aturades més, tenint com a resultat un total de 472.900 persones sense feina.

A Espanya, la xifra de persones desocupades ha estat de 3.368.000, amb una taxa d'atur del 15,3%. La taxa d'atur a Catalunya se situa en un 12,8%, 2,1 punts percentuals més que el trimestre anterior i 1,6 punts percentuals més que el segon trimestre de 2019. La taxa d'atur femenina (12,9%) es manté lleugerament superior a la masculina (12,7%). En un any l'atur ha augmentat en 41.600 persones, el que representa una creixuda del 9,7%. Aquest augment s'ha donat tant en homes (11,4%) com en dones (7,8%).

OCUPACIÓ

Respecte les dades de població ocupada, podem dir que per aquest segon trimestre de 2020 l'ocupació ha caigut en 223.700 persones respecte el trimestre anterior. En termes interanuals, l'ocupació s'ha reduït en 203.700 persones, caiguda que significa un 5,9%. La taxa d'ocupació per al segon trimestre de 2020 és del 51,1% a Catalunya. Aquesta xifra representa 3,6 punts percentuals menys que l'any 2019 i que el trimestre anterior.

L'increment de l'atur en més de 61.000 persones i la notable destrucció d'ocupació en un trimestre ens deixa veure els efectes devastadors de la crisi sanitària generada per la COVID-19. Cal dir que els ERTOS estan impedit que l'escenari sigui més cru.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'EPA (INE).

SITUACIÓ PROVÍNCIES

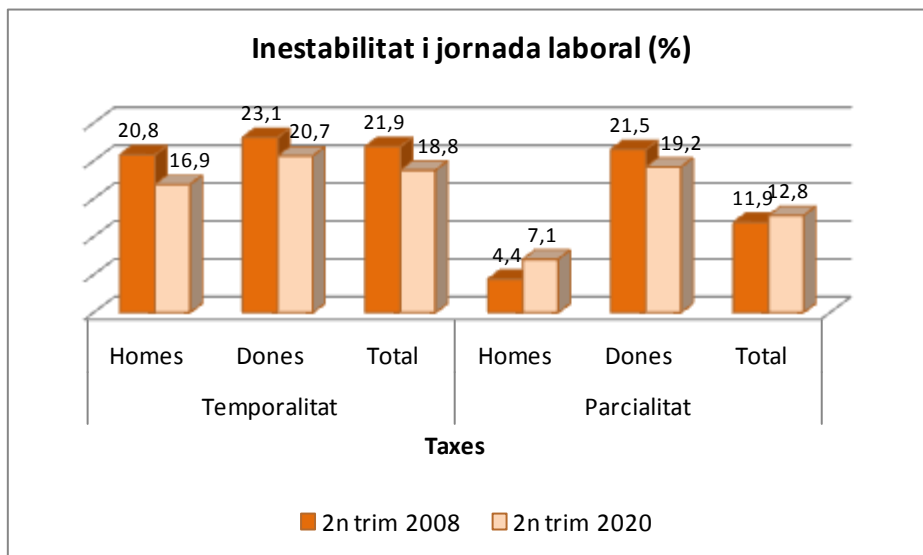
L'anàlisi per províncies ens mostra com Tarragona registra la taxa d'atur més elevada, amb un 16,5%, seguida de Girona (15,3%), Barcelona (12,2%) i Lleida (11,8%).

CONTRACTACIÓ I TIPUS DE JORNADA A CATALUNYA

El segon trimestre de 2020, el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit es redueix en 71.400 persones respecte fa un any (-3,1%), i el nombre de persones amb contracte temporal ho fa en 119.200 persones assalariades (19% de reducció).

La taxa de temporalitat es redueix fins al 18,8% per la forta destrucció d'ocupació temporal, però no per una millora de l'ocupació estable.

En relació al tipus de jornada, la xifra de persones que treballa a jornada parcial es redueix en 85.400 (17,1% més) i el nombre de persones que ho fa a jornada completa cau en 118.200 (4% de reducció) respecte l'any 2019. La taxa de parcialitat resulta del 12,8%, amb una distància de gairebé 13 punts percentuals entre homes (7,1%) i dones (19,2%).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'EPA (INE).

Davant aquest escenari, CCOO de Catalunya reclama:

1.- L'escenari d'expansió fiscal que traslladen el Fons de recuperació europeu, l'Acord per a la reactivació econòmica i l'ocupació a nivell de l'Estat, i l'Acord Nacional de Bases per a la Reactivació Econòmica amb Protecció Social, signat pel Govern de Catalunya i les organitzacions sindicals i patronals més representatives, suposen consensos importants que han de ser traslladats al teixit productiu i social, especialment als col·lectius més vulnerables. L'economia i societat catalanes reclamen urgentment una despesa social i unes inversions que permetin recuperar el pols econòmic i facin front al creixement de les desigualtats.

2.- Recuperar la cohesió social i fer front a l'increment de les desigualtats requereix d'un reforç dels serveis públics, en salut, educació i protecció social, amb una millora de la dotació de professionals i mesures pal·liatives per superar els efectes socials de la COVID-19, també en l'accés a l'habitatge i als subministraments. La gestió de les prestacions mitjançant el SEPE-Servicio Público de Empleo Estatal exigeix que, amb caràcter d'urgència, es faci front al greu dèficit de personal i d'equipaments per tal d'atendre amb diligència les nombroses reclamacions. Calen millors mecanismes de cobertura de la Renda garantida de ciutadania i la seva coordinació amb el desplegament de l'Ingrés Mínim Vital per tal que tota persona en situació d'atur gaudeixi de la deguda protecció.

3.- És prioritari l'activació del teixit productiu i del mercat laboral, amb especial atenció a sectors especialment afectats per la crisi de la COVID-19 i les mesures de distanciament social, com els sectors amb forta estacionalitat. Les polítiques actives han de garantir un servei permanent, gratuït i universal, que faciliti la inserció real de les persones en situació d'atur, millorant les seves capacitats i habilitats i afavorint l'accés i la permanència en el

treball. En aquest sentit és indispensable invertir en els serveis d'ocupació públics i dotant-los dels recursos tècnics i materials necessaris per poder atendre al conjunt de demandants d'ocupació que avui a Catalunya supera el milió de persones.

4.- La prioritat econòmica rau en garantir que cap persona quedi enrere i en preservar els instruments que creen riquesa en el conjunt del teixit productiu. Per això és prioritària la inversió en sectors estratègics i la regeneració del teixit productiu per tal de crear ocupació estable i de qualitat. Calen plans sectorials, amb suport financer per a les empreses amb dificultats, inversió pública en sectors d'especial interès social, desenvolupament de les infraestructures, i reactivació industrial amb la concertació d'un nou Pacte Nacional per a la Indústria (PNI). La crisi de la COVID-19 ha de permetre avançar cap a un model productiu de més valor afegit que superi el context actual, però faci també front als reptes existents en el pla ecològic (digitalització) i de la transició ecològica. Com recull l'Acord Nacional de Bases per a la Reactivació Econòmica amb Protecció Social, són claus per a la reactivació l'estímul de la demanda i la competitivitat a través de la innovació, la sostenibilitat, el talent i el coneixement.

5.- L'impacte asimètric de la crisi a nivell social, sectorial i industrial requereix de més coresponsabilitat, eradicant el frau laboral, la competència deslleial i l'economia submergida. Són necessàries mesures fiscals que posin en primer terme la solidaritat i el compromís col·lectiu amb una economia al servei de les persones, l'equilibri territorial, la redistribució de la riquesa i la igualtat d'oportunitats. La prioritat rau avui en la inversió pública, el suport al teixit empresarial i la conservació de llocs de treball.

6.- La reactivació econòmica i la protecció social han d'atendre criteris d'equitat de gènere i demogràfics que garanteixin la igualtat d'oportunitats i guiïn tots els eixos del model productiu proposat. Com traslladen les dades, les persones joves són les més afectades en la caiguda de l'ocupació i augment de l'atur i calen mesures específiques. La incorporació al mercat de treball en condicions de qualitat requereix de la coordinació de la formació i la qualificació professional mitjançant el desplegament de l'Àgència Pública de Formació i Qualificació Professionals i l'atenció a les necessitats d'emancipació de les persones joves mitjançant l'accés a una carrera professional que els permeti iniciar el seu propi projecte vital.